UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi sacraru[m] literaru[m]

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

11 Discrede[n]tu[m] (Glaub narre[n]) Nole. Scriptura[m] [con]temnere: de ea iocoseloq[ui]: p[rae]dicat[i]o[n]es irridere: resurge[n]ti velle credere: astrologis fide[m] adhibere: necessaria ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-70346

Visual Library

de amicitias eius/ne forte demorãs trabaris ab eo in ꝓfundũ. Sicut
eñ q̄ ligat̃ lapidi vel lingno/illo cadẽte cadit: ſic q̄ copulat̃ amico ma-
lo. Chryſoſt. ſup Matth. Bonus ſi malo ↄnectit̃ aut pares reddant̃/ 4
aut cito abinuicẽ ſeparent̃. Amicitie aut pares querunt aut faciunt.
Plane mali frequentius p̄ualent ꝓpoſitũq; ſuũ frequẽtius inueniũt:
fugiẽdi ḡ ſunt ⁊ ſocietas cũ eis nõ incũda: ſed ſup tales q̄ſi ſup ꝓdito
rẽ dei bubonẽ. ſ. infernalẽ/deberẽt oẽs volucres celi clamare. O ꝑnici 5
oſa maloꝝ amicitia/q̄ tãdẽ in amariſſimã ⁊ ꝑpetuã rixã ṽtet̃. Cõtin-
get nimiꝝ eis qḋ duobꝫ illis de q̄bꝫ in figura legit̃: ꝙ cũ ad q̄ddã biui
um ꝑuenirẽt ſapiẽs ⁊ ſtult⁹ ſocij/dixit ſapiẽs: eam⁹ ꝑ viã iſtã: ſꝫ ſtult⁹
renuit/q: dura erat ⁊ ſpinoſa. cui ſapiẽs: tñ breuior ⁊ ſecurior. nec ſic
ait ſtult⁹/ſed eam⁹ ꝑ viã iſtã pratis ⁊ floribꝫ amenã ⁊ planã: lꝫ eñ lõgi
or ſit/tñ delectabilior eſt. Sapiẽs ſocietate ⁊ delectatõe vie vict⁹/ſtul
tũ ſecutus eſt: tãdẽ inciderũt in latrones/q̄ eos vulnerauerũt/ſpolia-
uerũt ⁊ incarcerauerũt. In carcere ḡ poſiti ſapiẽs ſtultum repꝛhẽdit
amare de ſeductõe. cui ſtult⁹: Tu inq̄t ſtultior es ⁊ plus repꝛhendẽd⁹
⁊ vituperãdus/q: me ſeq̄ voluiſti: ego feci ſm naturã meã q̄ rõe caret
⁊ tu ↄtra naturã deliq̄ſti. Et q̄rſum hec frẽs: tãgit nimiꝝ nos hec pa
bola. Sapiẽs eſt aĩa rõnalis: q̄ deberet ire ꝑ viã mãdatoꝝ dei arduaꝫ V
⁊ anguſtã ſpinoſã/ſed ↄpẽdioſam ⁊ tutã: q̄ ſi ſeducta fuerit ad ſequen
dũ carnẽ ꝑ viã delitiaꝝ/vel mũdũ ꝑ viã diuitiaꝝ/vel diabolũ ꝑ viaꝫ
malitiaꝝ: cũ in inferno ↄtẽdere inceperit aduerſus iſtos: iſti (vt p̄di-
ctũ eſt) rñdere poterũt ꝙ fecerint officiũ ſuum. Et ſic ſꝑ rixa ⁊ odium
inter iſtos amicos erit/⁊ q̄s nũc ſequit̃: tũc eum accuſabũt ⁊ tortori-
bus tradẽt. Fugiam⁹ ḡ ſocietatẽ ſtultoꝝ: nolas has excutiamus/ne
cũ ſtultis dãnemur ⁊ impijs. Amen.

Feria. iij. post Reminiſcere. xiij. Martij

Stultoꝝ infinitus eſt numerus. Eccẽs. j. Euangelium.

Undecima turba ſtultoꝝ eſt: ſcripturis ſacris nõ credentiũ
Sũt q̄dã q̄ hñt inuolũtariã repugnãtiã int̃ ſe ↄ ea q̄ ſũt
fidei/vellẽt eñ credere: illi nõ ſũt de nũero hoꝝ: immo vt
ait Gerſon/velle credere aliq̄ñ ẽ magis meritoriũ q̄ꝫ crede
re. Sũt alij q̄ nõ oĩa credẽda nouerũt explicite/ſed ſolũ cõia in ſym-
bolo/q̄ ⁊ eccĩa ꝑ feſta ꝓponit: alia aũt implicite. ⁊ neq; illi ſunt in h̄ acer-
uo. Sꝫ tertij ſunt q̄ dubij ſunt/⁊ volũt eſſe q̄ſi neutrales: paꝝ tenẽt de
ſacra ſcꝑtura: ſunt chꝛiſtiani ꝓpt̃ bonã ſocietatẽ ſolũ. hi ſunt fatui illi-
bu⁹ gñis: q̄s noſcere poteris ex nolis ſequẽtibꝫ.

Prima nola eſt: paꝝ in corde tenere de ſcꝑtura ⁊ fide: dubitãt/nu-
tãt: credũt vt dixi cũ alijs ex bona ſocietate. Dubius in fide infidelis
eſt. Sed q̄uo ex hac nola certũ cognoſca cũ ſit occulta: Nõ ꝓ te hec no
la eſt poſita/ſꝫ ꝓpter cũ: q: ip̄e ſe ex hac cognoſcet eſſe ſtultum.

Secũda nola eſt:irreuerẽter ⁊ iocoſe loq̄ de ſcriptura ſacra. Q eſt ſicut naſus cereus/vertibilis ad oĩa. Vez dicit:q₃ tam fecũda eſt/ vt in ea q̃ttuor reluceãt ſenſus:qđ in alijs nõ eſt. ⁊ tñ peccas/⁊ nolã quatis q₃ irreuerẽter hec dicis:eſſent inq̃rendi ſic loquẽtes;neq₃ excuſat ioc⁹ q₃ nõ patit̃ ludũ fides/oculus ⁊ fama.

Tertia nola eſt:p̄dicatões ſacre ſcripture ↄtẽnere ⁊ irridere. Q di/cũt:q̄d p̄dicatores dicũt ⁊ nõ faciũt:⁊ vez eſt euãgeliũ hodiernũ. Vtiq₃ frater vez eſt ⁊ bñ allegas:ſ₃ obliuiſci nõ debueras qđ p̄mittitur a dño :q̄cũq₃ dixerint ſeruate ⁊ facite:h̄ fac ⁊ viues:⁊ nõ nocebit tibi nõ facere p̄dicatoris. Sed ⁊ multi ſunt q̄ faciũt:cur nõ illos /ſed hos re/probas imitari vis ⁊ allegas:ſ₃ plane etiã ſi hi q̄s reprobas bñfacerẽt neq₃ eos imitarer̃/ſ₃ dũtaxat tãq₃ perizoma tuis pudẽdis vitioꝝ p̄tẽdis. Deridebat Noe fabricãtẽ arcã cẽtũ ãnis/⁊ p̄dicãtẽ ⁊ p̄dicentẽ di/luuiũ ꝓpl's ꝑitur⁹:q̄d igit̃ miꝝ/ſi nos p̄dicatores/q̄ arcã bonoꝝ opeꝝ in q̄b⁹ ſaluari oportet/non fabricamus/⁊ tamen irã dei p̄dicamus deridemur.

Quarta nola eſt: velle credere reſurgenti a mortuis. Q dicũt ſicut diues in inferno:ſi q̄s reſurgeret a mortuis/huic credere vellemus:q̄/rerem⁹ ab eo ſi etiã nouũ vinũ eſſet in alio ſeculo venale:⁊ an cẽnt mul ti illic ſocij in inferno:alioſq₃ nouos rumores. O inſania/tot ſcp̄ture ſunt viuoꝝ a Moyſe /ꝓphetis /apl'is ⁊ euãgeliſtis ⁊ alijs chr̄ianis do ctorib⁹ expoſitoribuſq₃:⁊ malles credere mortuo q̃₃ oĩb⁹ his viuis.

x Quinta nola eſt:diuinos aſtrologos ⁊ alios ſil'es p̄ferre vitati the ologice. Sunt q̄ ↄſiderãt horoſcopos:⁊ ſm eorũdẽ exigẽtiã nubũt/ve ſtiũt/opa incipiũt/genethliacos ↄſulũt:q̄b⁹ credũt ſe ꝑituros hoc tp̄e ſic aut aliter ledi/dũ herbaceis aut croceis colorib⁹ fuerint induti:cũ alijs ſexcẽtis talib⁹ fatuitatib⁹.

Sexta nola:neceſſaria ſcitu negligere ⁊ curioſa ſectari. Nihil ſapit eis q̄cq̄d ẽ neceſſariũ:ſimplex de intelligẽtia articuloꝝ fidei/cognitõe p̄ceptoꝝ dei/cerimoniaꝝ ecc̃aſticaꝝ ſcatõne. Hec oĩa ſunt eis delira/mẽta:cũ tñ ſint fidei ⁊ vtutũ fundamẽta in via ad regna celoꝝ:nõ at/tẽdẽtes qđ d̄r dñs ꝑ ſapiẽtẽ: Ea q̄ p̄cepit tibi de⁹ cogita ſp̄:⁊ in pluri/bus ei⁹ opib⁹ noli eẽ curioſus. Hñt nolã hãc deuotarie/nihil audire volẽtes niſi aliq̄d noui/aliq̄d ſubtilis. Eheu etiã q̄ videt̃ ſapiẽtes ⁊ do cti/hãc q̃tiũt nolã:ſectant̃ eñ curioſa. Taceo ph̄os/aſtronomos/arti ſtas/poetas/oratores/q̃ꝝ m̃lti ſine debito fine itẽto curioſitat̃ſũt ſub iectoꝝ ſuoꝝ ſcrutatores:qn etiã theologi de nũero hoꝝ fiũt/q̄ argu/mẽtis/ſubtilitatib⁹/gloſis ſup gloſis ita ſubtiliãt/q̄ euagãtes a p̄nci/pali materia/ſacre ſcp̄ture ſnĩs ⁊ lr̃a tãdẽ q̄ digreſſi fuerint ꝓrſus ig/norẽt:q̄ fit/ vt ſil'es ſint pueris relinq̄ntib⁹ ſtratã regiã currẽtibuſq₃ ꝑ prata p⁹ flores colligẽdos aut captãdos papiliones:ſicq₃ paſſi₃ ꝑ eoſ

dē trahūť ſeducūturq3/ꝗ uſq3 neſciāt ad regiā redire ſtratā. Pernici⸗
oſa eſt hec fatuitas: ait Gerſon in flozib9: Ois doctrina ⁊ omne ſtudi
um debēt de vana aut noxia curioſitate culpari ꝗ nō ordinanť actu
vel habitu mediate vel immediate ad bn̄/mozalr/gratuiteq3 viuēdū.
Nota ṽba ⁊ pōdera: dz igiť omne ſtudiū in phia/in aſtronomia/iure/
oratoria/coſmographia ad hūc finē ordinari: al's peccať in ſtudio tali
ſic ⁊ theologica diſputatio: o ꝗt pereūt pꝛť negligētiā vel neſciētiā hu
ius finis ⁊ ordinatōis in finē. Percuſſit de9 Egyptū cū his argumē⸗
toꝝ ⁊ minutiaꝝ muſcis/plaga magna nimis: miſereať nr̄i de9. Habe
tis ecce iam nolas qb9 pn̄t dinoſci ꝗ ptinēt ad hāc fatuoꝝ turbā: pla⸗
ne fatuā multū ſupq3. Qualis qſo fatuitas eſt/adhuc in fide titubare
poſtq3 totus mūd9 credidit: qūo coꝛ chr̄iani adhuc nutat/cū ſuffultū
ſit tot appodiacul'. Et qb9 ꝗ ſunt hec/inqs appodiacula: ſtützen. Hec
ſunt: miraculoꝝ claritas/teſtiū plr̄itas/pnūciatio ꝓphetica/ſcptuꝛaꝝ
ꝯcordia/autoꝛitas ſcribētiū/diligētia recipiētiū/rōnabilitas ꝯtentoꝝ/
irrōnabilitas erroꝝ/ecce ſtabilitas/errātiū ꝯuertibilitas: hec ſūt fulci
mēta fidelis cordis. Et e ꝗ nemore hec ꝑduxiſtis: ex Scoto in ꝓlogo
ex btō Tho. ꝯtra gētiles/ex btō Augu. audi. Primū fulcimen (der erſt
ſtütz) miraculoꝝ claritas. Radiāt ꝑ oīa mūdi climata miracl'a ꝑ chri
ſtum/apl'os/alioſq3 diſcipulos ⁊ chr̄ianos ꝑ fidei ꝯfirmatōe facta. Ec
ce noticia linguaꝝ dať apl'is: idiote ſubito illuminanť/roboꝛāť/vt ne
minē timeāt: totus mūd9 ꝑ illos paucos ſubiugať: illuminantur ceci/
claudi ſananť/⁊ mūdanť leproſi. hoꝝ innumerabiliū miraculoꝝ gl'ia
plena ſunt oīa. Sz ais: forſan facta nō ſunt. Uis igiť q: ſine miraculis A
credidit: ⁊ h̄ plane oīb9 miraculis eſſet mirabilius ꝙ ſine miraculis
tot9 mūd9 credidiſſet/⁊ talē acceptaſſet fidē/ꝗ iubet relinqre carnalia
⁊c. Nō mirꝝ ꝙ Machometiſte crediderūt ſuo pſeudo/ꝗ carnalia ꝓmi
ſit. Scōm fulcimē eſt teſtiū plr̄itas. Ecce teſtimoniū ꝓhibuerūt huic
ṽitati fidei chꝛiſtiane ſcti apl'i ⁊ martyꝛes ſine nūero/ꝗ ſanguinē ſuū
fuderūt: viri ꝯtemptoꝛes mūdi/note ſcitatis: ⁊ qūo hi ꝑ mēdacio ꝯfir
mādo mortē ſubiiſſent: qd de mille eremitis oīa relinquētib9 ꝑ Chri⸗
ſto et eius fide. Taceo de teſtimonio Joſephi ⁊ Sybille/angelorum
in natiuitate Chꝛiſti/trinitatis/in eius baptiſmo ⁊ tranſfiguratione/
Joannis baptiſte. Tertium fulcimen eſt prenunciatio prophetica/
videmus enim multa per ꝓphetas prenunciata impleta eſſe: ⁊ cur du
bitamus pauca illa que reſtant impleri/cum a nullo alio pter deū ea
dem ſint ꝓphetis manifeſtata: quia nemo alius poteſt futura ꝓuidere
naturaliter niſi deus. Quartum fulcimen: ſcripturaꝝ ꝯcordia. In nō
euidentibus ex terminis/nec ex principiis euidētiam habentibus nō
conſonant firmiter ⁊ infallibiliter multi diuerſimode diſpoſiti/niſi a
cauſa ſuperioꝛe ipſorum intellectus inclinenť ad aſſenſum. Sed ſcri⸗
ptores ſacri canonis varie diſpoſiti ⁊ diuerſis tempib9 exiſtentes in

talib⁹ nõ euidentib⁹ oĩno ꝯſonabãt. Quintũ fulcimen eſt auctoritas
ſcribentiũ. Nõ em̃ eſt veriſimile/ ꝙ hi q̃ tãtũ dãnant mẽdaciũ/ p̃cipue
in fide ⁊ morib⁹ fuerint mẽtiti/ dicẽtes: Hec dr dñs: ſi dñs nõ fuiſſet
eis locutus. Si aũt libri nõ ſũt illoꝝ ſ3 alioꝝ/ h̃ videt̃ incõueniẽter di
ctũ: q2 ſic negabit̃ q̃cũq3 liber eſſe illi⁹ autoris cui aſcribit̃: q̃re em̃ ſoli
iſti falſo aſcripti ſunt autorib⁹ q̃ꝝ nõ erant. Sextũ fulcimen eſt diligẽ
B tia recipiẽtiũ: tãta em̃ apud iudeos ſollicitudo fuit de libris habẽdis
in canone: ⁊ tãta apud chriſtianos de libris recipiẽdis tanq̃3 autenti-
cis/ ꝙ de nulla alia ſcptura habẽdi ꝓ autẽtica tanta ſollicitudo fuit in
uenta: p̃cipue cũ tã ſolennes cõitates de ſcpturis iſtis curauerũt/ tan-
q̃3 de ꝯtinentib⁹ neceſſaria ad ſalutẽ. De his vide latius in Scoto ſu
p. j. ſniaꝝ in ꝓlogo. q. ij. Septimũ fulcimen eſt/ rõnabilitas ꝯtentorũ:
1 Habet ſiue ꝯtinet fides noſtra/ ꝙ deus debeat ſup oĩa diligi: ⁊ q̃d q̃ſo
rõnabilius q̃3 ꝙ ſummũ bonũ amore amicitie ſup oĩa diligat̃: Conti
2 net ꝙ ꝓximus debeat a nobis diligi/ ſicut nosipi: ⁊ hec plane rõnabi-
liſſima. Docet de deo credere digniſſima/ nullã impfectõem importã
3 tia: ⁊ q̃ ſunt nos ad deũ hñi affectiua timore/ ſpe. ſ. ⁊ amore. Docet de
4 hoĩe credere decẽtiſſima/ ꝙ ſit ad imaginẽ dei creat⁹: ꝙ ad ſilitudinẽ
ei⁹ viuere debeat: ꝙ ad ſilem glãm puẽtur⁹ ſit ⁊c. Octauũ fulcimẽ eſt
irrõnabilitas erroꝝ: q̃3 turpia ſunt alioꝝ ſecte ꝯtẽtiue: plane irrõna-
bilia ꝯtinẽt in credibilib⁹ ⁊ agibilib⁹ de deo ⁊ hoĩb⁹. Negãt potẽtiã dei
1 negãtes reſurrectõem ⁊ incarnatõem. Derogãt bonitati/ negãtes pctõ
rũ remiſſionẽ: derogãt iuſticie/ negãtes pctõꝝ vindictã. Pagani co-
2 lũt idola opa manuũ ſuaꝝ. Judei nouũ teſtamẽtũ dãnant/ q̃d in vete
3 ri eis ꝓmittit̃. ſilr ⁊ Chrm̃ ꝓmiſſũ nõ recipiũt tpalia expectãtes. Sar
4 raceni porci viliſſimi ꝓ btitudine expectãt gulã ⁊ luxuriã. Phoꝝ tan
C dẽ ſecta irrõnabilia ꝯtinet/ etiã Ariſtotelis politia: ꝙ dij ſint honorãdi
ꝙ null⁹ orbat⁹ debeat nutriri/ ꝙ aborſum fieri oporteat in caſu. Nonũ
fulcimẽ eſt/ ecc̃e ſtabilitas: nõ eſt niſi a deo ꝙ in capite ⁊ mẽbris tanto
tpe pmãſit ecc̃a. In capite inquã: ecc̃a em̃ vt ait Aug⁹ vſq3 ad ꝯſum-
1 matõem gñis hũani ab aplica ſede p ſucceſſiones epoꝝ fruſtra hereti
cis circũlatrãtib⁹/ culmẽ autoritatis obtinuit. In mẽbris p̃terea: q̃s
2 em̃ tãtam multitudinẽ ad pctã ꝓnam ad legẽ ꝯriã carni ⁊ ſanguini-
ſeruãdã induceret niſi de⁹: Porro ſecta iudeoꝝ nõ manet in vigore.
3 Q, ſi obijcis de pmanẽtia ſecte Machometi: Rñdeo ꝙ incepit pluſ
q̃3 ſeptẽtũ annis p⁹ legẽ Chri: ⁊ in breui deo cooperãte finiet̃: ⁊ ꝓphe
tia dr eſſe apud eos/ ꝙ cito ſit finiẽda. Decimũ fulcimẽ eſt errãtiũ cõ
uertibilitas. Deus nõ deeſt q̃rentib⁹ toto corde ſalutẽ: multi aũt dili-
gẽtiſſime inq̃rẽtes ſalutẽ ad hãc ſectã ꝯuerſi ſũt: ⁊ quãto feruẽtiores
facti ſunt in inq̃rẽdo/ tãto in hac ſecta ampli⁹ ꝯfortati/ ſubitoq3 in ea
penitẽtes de malitia ad bonã vitã mutati ſunt. Tormẽta quoq3 ꝓ ea
plures in magna exultatõe ſpũs ꝑpeſſi ſunt. Que nõ viderent̃ ꝓbabi-

lia/niſi deus hāc ſectā ſacre ſcripture innitentē/irrefragabiliter appro
baret ⁊ ordinaret ad ſalutem. Rogemus.

Feria.iiij.poſt Reminiſcere.xiiij. Martij

Stultoꝝ infinitus eſt numerus. Eccs.j. Euangelium.

Duodecima turba ſtultoꝝ ſunt p̄cipitātes(ſchnell narren) D
Ipſi ſunt q̄ de agēdis vbi p̄t eſſe dubiū nō hn̄t ſufficiētē
examinatōem ⁊ ꝯſiliū mētis/ſed ſubito diſponūt ⁊ ponūt
ſe ad faciēdū qđ mēti occurrit ꝯtra illud: Nihil ſine ꝯſilio
facias.ſ.mētis Eccl.xxxij.ex Antho.lib.ij.ti.v.ca.x. Hoꝝ ſtulticia ap
pellat̄ p̄cipitatio:⁊ h̄ ꝓpt̄ ſilitudinē quā hꝫ ad corꝑalē p̄cipitatōem. Di
cit̄ eni͂ p̄cipitari ſm motū corꝑalē/qđ a ſuꝑiori in ima venit/ſm impe
tū quēdā ꝓpriꝫ mot⁹ vel alicui⁹ impellētis/nō ordinate deſcēdēdo per
grad⁹:ſic ad lrām đr de Raſia/q̄ p̄cipitauit ſemetipſum virilr̄ in tur
bas.ij.Mach.xiiij.ne.ſ.caperet̄ a gentilib⁹:⁊ de mulierib⁹/q̄ circūcide
rāt filios ſuos:vt obſeruarēt legē dei q̄ p̄cipitauerūt eos ꝑ muros ci
uitatis.ij.Mach.vj. Summū aūt bonū aīe eſt ipa rō. Imū aūt ei⁹ ē
oꝑatio ꝑ corp⁹ exercitata. Gradus āt mediꝫ/ꝑ q̄s oꝑtet ordinate deſcē
dere ſunt iſti:memoria p̄teritoꝝ/intelligētia p̄ntiū/ſolertia in ꝯſiderā
dis futuris euētib⁹/⁊ rōcinatio ꝯferēs vnū alteri/⁊ docibilitas/ꝑ quā
q̄s acq̄eſcit ſentētijs maioꝝ:q̄ ſunt ꝑtes prudētie/ad quā ꝑtinet bene
ꝯſiliari:⁊ ꝑ hos grad⁹ deſcēdit hō recte ꝯſiliādo. Si q̄s āt ferat̄ in agē
do ꝑ impetū volūtatis vel paſſionis/ꝑtrāſitis his gradib⁹/erit vitiū
p̄cipitatōnis ⁊ imprudētie:h̄ faciūt huius gn̄is fatui(ſchnell narren)
Igit̄ ſm nomē coꝝ ſic ⁊ laus ſua. Pn̄t āt dinoſci ſex nolis.

Prima igit̄ nola eſt:ſubito ſine ꝯſilio oꝑari ꝓpoſitū. Sunt eni͂ vt E
p̄dixi/q̄ cū aliq̄d eis faciendū occurrerit ſiue ꝓpoſuerint/mox ſine ſuf
ficiēti examinatōe ſubito diſponūt facere qđ p̄mo mēti occurrit: quē
admodū ſufficiēter declamatū. Vere ſtulti ſūt:q2 frequēter cadūt in
pctā aliq̄n mortalia. Nā ſi aliq̄s p̄cipitāter facit aliq̄d/⁊ auertēs ſe a re I
gulis diuinis vt ꝯtēnens ⁊ repudiās diuina documēta:ſic eſt morta
le:⁊ đr etiā temeritas talis p̄cipitatio. Si vo p̄cipitāter agit abſq3 cō 2
temptu diuine regule/ſed cū detrimēto ſeu defectu coꝝ q̄ ſunt de ne
ceſſitate ſalutis:iteꝝ eſt mortale. Vel circūſtātia q̄ repit̄ cū mortali:ſic
cū debeat q̄s ſemel in anno ꝯfiteri ⁊ cōicare/ſubito accedit ad ꝯfeſſio
nem ſine aliq̄ p̄cogitatōe:cū tn̄ habeat intricamēta ⁊ grauia pctā:ꝓpt̄
quod paꝝ đt ⁊ multa omittit grauia/q̄ de facili mēti occurriſſent:et
ſic ſubito cōmunicat indiſpoſitus:iſte p̄cipitanter facit confeſſionem:
⁊ eſt ibi mortale peccattum.ſimile de diſputatione. Si autem aliq̄d 3
p̄cipitanter operatur abſq3 detrimento coꝝ que ſunt de neceſſitate ſa
lutis/erit veniale.

Secūda nola eſt:p̄cipitanter ſn̄ias ꝓferre. Sūt q̄ nō bn̄ examina I